

Týždeň s Dagom Danišom: S Kiskom aj s progresívcami je zle

- CZ24 News | 22. února 2020

SLOVENSKO: Sedem dní v skratke: 1. Kisku potápajú videonahrávky o pochybných obchodoch s pozemkami. 2. Progresívcami s Beblavým sa hrali na Matoviča. A vyzerali zle. 3. Smeru sa rozpadla kampaň. 4. Presne pred dvoma rokmi, ráno 21. februára, Ján Kuciak a Martina Kušnírová ešte žili. Večer ich zavraždili.

Kiska, koalícia PS-Spolu aj Pellegrini majú v kampani problémy. Naopak, Matovičovi sa v mediálnej prezentácii ďalej darí.

Záver kampane naznačuje, že Matovič by mohol vo voľbách uspieť výraznejšie, než sa očakávalo. Možno až tak, že by porazil Smer.

1. Kiska

Možno si spomínate na jar 2018, keď viac ako 100-tisíc ľudí na námestiach naliehalo na predčasné voľby.

Lídri iniciatívy Za slušné Slovensko vtedy z protestov vycúvali. Medzi ich argumenty patrilo aj to, že predčasné voľby by mohol vyhrať Matovič – a že treba počkať na sformovanie alternatívy.

Téma predčasných volieb padla. A alternatíva sa sformovala v podobe novej Kiskovej strany. V jej vedení sa presadil aj líder iniciatívy Za slušné Slovensko Juraj Šeliga.

Dnes sa ukazuje, že čakanie na Kisku, ktorý vytlačí nabok Matoviča, nebolo až také prezieravé.

Kiska v kampani nezabral. Namiesto toho ho dobiehajú jeho staré obchody s kradnutými pozemkami v Tatrách. V prvej nahrávke Kiskov realitný maklér Šuliga tvrdí, že Kiska vedel, že kupuje za nízku cenu ukradnuté pozemky. Kiska reagoval, že je to klamstvo. Trvá na tom, že o kriminálnom pozadí obchodov s pozemkami nevedel. Tvrdenie proti tvrdeniu...

V druhej nahrávke však aj slová samotného Kisku naznačujú, že o obchodnej schéme vedel viac, ako pôvodne priznal. S maklérom Šuligom riešili dvetisíc eur pre „Jula“ Sirockého. Tento nemajetný robotník v minulosti formálne prevzal kradnuté pozemky na seba. Na pár dní ako nastrčený biely kôň. A následne sa predali Kiskovi.

Keď Kiska musel po prehratom súde vrátiť pozemky majiteľovi Francovi, ktorému boli protiprávne odobraté, Kiska tvrdil, že sa cíti ako obeť podvodu. A bude si od formálneho predávajúceho (Sirockého) nárokovat úhradu škody 1800 eur. Sirocký zrejme odkázal, že takúto sumu nemá.

Rozhovor Šuligu s Kiskom z videonahrávky bol o tom, ako Sirockému zabezpečiť dvetisíc eur, ktoré by následne ako preplatenie škody poslal na účet Kiskovi. V rámci mimosúdnej dohody, ktorú navrhol Kiska.

Kiskovi môžeme veriť, že nijakých dvetisíc eur nikomu neposielal. Pozemkové podvody zrejme organizoval Šuliga a jeho ľudia. Kiska (v tom čase podnikateľ) bol len jeden z klientov. Lenže – pravdepodobne poznal praktiky obchodníka Šuligu. Indícií, ktoré to potvrdzujú, pribúda. A schopností Kisku presvedčivo reagovať ubúda.

2. Progresívci s Beblavým

Keď má Kiskova strana problémy, jeho príbuzní – progresívci s Beblavým – by mali rásť. V tomto prípade to však nemusí platiť. Aspoň nie tak, ako by očakávali v PS-Spolu.

Beblavý, Poliačik a Mihál sa v parlamente postavili na čelo vzbury proti Ficovým last minute sociálnym balíkom. Bola to chyba. Nie vecná (Ficove ťahy sú politicky neprijateľné). Komunikačná.

Beblavý a spol. sa pokúšali v parlamente napodobniť Matoviča. A nevyzerali pri tom dobre. Účinky na progresívnych voličov mohli byť opačné – demobilizačné.

A naopak. Mobilizačne to mohlo pôsobiť na voličov Smeru. Prípadne na voličov Kotlebu.

Možno je to kruté, ale ak dvaja robia to isté, nie je to to isté. Ak by parlamentný „kecpult“ okupoval Matovič v tričku Fico chráni zlodejov, jeho voliči by to prijali ako vydarenú zábavu. No ak tam postavíte Beblavého, Poliačika a Mihála, publikum si želá len jedno – nech sa komédia čo najskôr skončí. Stand-up šou je náročný žáner, ktorý si vyžaduje charizmu a komediálne schopnosti. Ak tam vysuniete IT-čkára (alebo Mihála s Beblavým), publikum sa nezačne zapíňať, ale vyprázdňovať.

Námietka, že tu nejde o kampaň, ale o principiálny boj o 800 miliónov eur neobstojí. Sme vo finále kampane. Robiť ťažkopádnu šou, ktorá komunikačne pomáha Ficovi (Kotlebovi) a na voličov opozície pôsobí nie veľmi mobilizačne a miestami trápne, je nezmysel. Navyše, s prípadnými populistickými zákonmi koalície sa dá vysporiadať politicky. Stačí, ak ich odmietne podporiť prezidentka. Alebo nová parlamentná väčšina po voľbách...

Chápeme, že Beblavý potreboval v parlamente predbehnúť Matoviča. Vybral si však disciplínu, v ktorej veľmi nevyniká.

3. Kampaň Smeru

Ďalšou stranou, ktorej veľmi nevychádza koncovka kampane, je Smer.

Smer mal finále kampane postavené na dvoch veciach. Na ostreľovaní Kisku. A na Pellegrinim ako kľúčovej postave „zodpovednej zmeny“.

Medzičasom sa však ukázalo, že najsilnejším vyzývateľom Smeru nie je Kiska, ale Matovič (ktorým trochu mediálne strašili, no nepovažovali ho za kľúčovú hrozbu).

Je silne otáznne, či sa ešte Smeru podarí otočiť kanóny z Kisku na Matoviča. Muníciu proti nemu si vystrieliť už pred dvoma rokmi.

Pokiaľ ide o Pellegriniho, na ktorom mala byť postavená koncovka kampane, ani tam to nevyšlo. Pellegriniho tím musí hasiť malý škandál okolo Plus 7 dní. A vysvetľovať, prečo zástupca oligarchu Brhela naliehal na vypustenie otázky o sexuálnej orientácii volebného lídra Smeru.

Generálny štáb Smeru zisťuje, že má skvelú stratégiu. No na neaktuálnej bojovej mape. A s postreleným útočníkom.

4. Všetci za Jana

Ráno 21. februára 2018 Ján Kuciak a Martina Kušnírová netušili, že sa začal posledný deň ich života.

Čiastočne (spolovice) to však mal tušiť Marian Kočner, ktorý si podľa prokuratúry objednal „zmiznutie“ Jána. Mali ho uniesť a bez stôp zlikvidovať.

Ak by sa pôvodné plány podarilo realizovať, Ján by bol možno dodnes hľadaná osoba.

Skúsme si teraz predstaviť, ako by vyzeral svet podľa Mariana Kočnera. Nie, nejde o nezmyselnú špekuláciu, ale o to, čo plánoval. Ján by zmizol. Krik a verejné pohoršenie z možnej, no nepotvrdenej vraždy by časom utíchli. Podľa predpokladov Kočnera by vraj novinári dostali strach. A prestali by písať o rozkrádaní štátnej kasy v réžii kriminálnych skupín.

Stíhanie za majetkové kauzy by Kočner podľa svojej „logiky“ (želaní) ustál. S pomocou „bödörovcov“ vo vedení polície. Ak by to nevychádzalo, zmiznúť mal ešte jeden novinár, prípadne politik (zvažovať mal napríklad aj vraždu Lipšica). „A bol by pokoj“, ako neskôr dosvedčil slová Kočnera z roku 2017 jeho spolupracovník Peter Tóth.

System, postavený na rozkrádaní štátu a ochrane „našich ľudí“, by prežil. S premiérom Ficom, s ministrom vnútra Kaliňákom, s figúrami Norberta Bödöra v NAKA. A s obetovaním jedného Bašternáka (ktorý by sa možno vykúpil účinnou lútosťou a splatením daňových dlhov).

Boli tieto trúfalé predpoklady a plány Kočnera, postavené na zmiznutí Jána Kuciaka, aspoň trochu reálne?

Sme presvedčení, že nie.

Kočner posudzoval svet podľa seba a svojich známych (Zsuzsová, Šlachtová, Sklenka, Jankovská, Bödör...). Nahováral si, že každý sa dá kúpiť alebo zastrašiť. Alebo v krajnom prípade odstrániť. A myslel si zle.

Plánované zmiznutie novinára sa zvrhlo na krvavú popravu dvoch ľudí v ich dome. Zastránilo to novinárov, prokurátorov, poslancov? Nie. Ani likvidácia dvoch či troch „nepriateľov“ nemohla Kočnera vrátiť pred rok 2017, do bezpečia a režimu beztrestnosti.

Pretože Slovensko nie je mafiánsky štát. Naopak, Slovensko je krajina, ktorá sa už roky búri proti vládnucej kaste „našich ľudí“. Stačilo málo – pár verejných protestov v roku 2017 – a pomery sa začali dramaticky meniť. K lepšiemu. Aj vďaka prokurátorom ako Špirko či Šanta, aj vďaka vyšetrovateľom ako Juhás, aj vďaka sudcom ako Klemanič...

Kočner sa nemýlil len vo východisku svojho uvažovania: ak padnú naši ľudia vo vláde, skončíme v base. V tom ostatnom bol mimo. Vražda len urýchlila jeho pád.

Navyše, dnes sa ukazuje, že za vraždou Jána Kuciaka neboli len plány Kočnera s premyslenými následkami, ale hlavne strach. Obyčajný strach z každého dňa, keď Ján Kuciak zapol počítač. A začal pracovať.